

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.V.21.388/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Puskás Péter a tanács elnöke
Dr. Csesznok Judit Anna előadó bíró
Dr. Suba Ildikó bíró
Dr. Tánczos Rita bíró
Dr. Varga Edit bíró

A felperes: név1
cím1

A felperes képviselője: Dr. Ravasz László ügyvéd
cím2

Az alperesek: név2
cím3
név3
cím4
név4
cím5
név5
cím6

Az I. és II. rendű alperesek képviselője:
Ügyvédi Iroda
ügyintéző Dr. Szabó István Tamás ügyvéd
cím7

A per tárgya: szerződés érvénytelenségének és felmondás
jogszerűtlenségének
megállapítása

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:
felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:
Fővárosi Törvényszék
67.Pf.632.322/2025/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:
Pesti Központi Kerületi Bíróság
17.P.86.894/2024/21.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárás meg nem fizetett 137.529 (százharminchétezer-ötszázhuszonkilenc) összegű illetve az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes és a III. rendű alperes, mint adóstársak, a IV. rendű alperes, mint zálogkötelezett és az I. rendű alperes, mint hitelező között 2007. október 30-án „Kölcsönszerződés CHF alapú szabad felhasználású jelzáloghitelre egyenletes részletfizetéssel türelmi idővel és jelzálogszerződés ingatlanra” megnevezésű szerződés jött létre. A szerződést dr..... közjegyző/.../2007. számon foglalta közjegyzői okiratba.

[2] A szerződés VIII.10. pontjában a felperes akként nyilatkozott, hogy a megkötendő kölcsönszerződés tervezetét, a hitelbírálati díjnak a kezelési költségbe számítása módját, a hitel prolongálásának várható költségét, nem teljesítés esetére a késedelmi kamat mértékét, és a hitelfelmondás feltételeit, a teljes futamidőre kiszámított kamatot, a hatályos hirdetmény szerinti THM-t, számításának módját, és számítása során figyelembe vett egyéb költségeket és várható mértékét (így különösen a közjegyzői díj és a kölcsön folyósításához megkövetelt biztosítási díj meghatározását és várható összegét) megismerte, megértette és tudomásul vette. A szerződés VIII.13. pontjában a felperes akként nyilatkozott, hogy „a bank Üzletszabályzatának, Hirdetményének rendelkezéseit megismerte, azokat magára nézve kötelezőnek fogadja el”.

[3] A szerződést az I. rendű alperes a dr.2..... közjegyző által/Ü/.../2015/1. ügyszámon közjegyzői okiratba foglalt, 2015. július 2-án kelt felmondási nyilatkozattal felmondta.

[4] Az I. rendű alperes a szerződésből eredő követelését 2016. november 10-én a II. rendű alperesre engedményezte.

A felperes keresete és az alperes védekezése

[5] A felperes keresetében a kölcsönszerződés semmisségének a megállapítását, az érvénytelenség jogkövetkezményként a kölcsönszerződés érvényessé nyilvánítását kérte azzal, hogy a felperes kölcsöntartozását a felvételkori árfolyamon (148,39 HUF/CHF) kamat és egyéb költség nélkül kell megállapítani. Ennek következtében kérte az I. és II. rendű alperesek kötelezését a felperes részére 6.875.467 forint túlfizetés megfizetésére. Kérte továbbá a felmondás jogszerűtlenségének a megállapítását, valamint a III. és IV. rendű alpereseknek a kereset tűrésére kötelezését.

[6] Keresete jogalapjaként a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: régi Ptk.) 209. § (1) és (4) bekezdésére, 209/A.§ (2) bekezdésére, 237. § (2) bekezdésére, 239. § (2) bekezdésére, 329. § (3) bekezdésére, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: régi Hpt.) 203. § (6) bekezdésére, a Tanács fogyasztókkal kötött szerződésekben alkalmazott tisztességtelen feltételekről szóló 93/13/EGK Irányelve (a továbbiakban: Irányelv) 3. cikk (1) és (3) bekezdésére, 4. cikk (2) bekezdésére, 5. cikk (1) bekezdésére és annak Melléklete 1.i) pontjára, valamint a régi Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontjára és a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: a Pp.) 172.§ (3) bekezdésére hivatkozott.

[7] Keresete indokaként előadta, hogy a kölcsönszerződés megkötése előtt nem volt lehetősége arra, hogy a szerződési rendelkezéseket, az Üzletszabályzatot, illetve a többi szerződési okiratot alaposan megismerje. Hangsúlyozta, hogy az alapos megismerés lehetőségének a hiánya már önmagában a szerződési rendelkezés tisztességtelenségét okozza. A bizonyítási teher az alpereseket terheli az alapos megismerés biztosítása tekintetében. A kölcsönszerződés érvénytelenségének megállapítása esetén a kölcsönszerződés felmondása jogszerűtlen, illetve érvénytelen, mivel érvénytelen szerződéshez semmilyen jog nem tapadhat, az alapján semmilyen jog nem gyakorolható. A felperes jogi érvelésében hivatkozott a Kúria Gfv.30.296/2023/6. számú ítéletében és a 9/2006. (XI.7.) PSZÁF ajánlás 21. pontjában foglaltakra

[8] Az I. és II. rendű alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult, a III. és IV. rendű alperesek a kereset teljesítését nem ellenezték.

Az elsőfokú és a másodfokú bíróság ítélete

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.

[10] Ítéletének a felülvizsgálati eljárás szempontjából releváns indokolásában kifejtette, hogy a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében az I.-II. rendű alperesnek kellett bizonyítania, hogy az I. rendű alperes biztosította a felperes számára a szerződés rendelkezéseinek, a szerződés tervezetének, az Üzletszabályzatnak és a Hirdetménynek az alapos megismerését a szerződés aláírása előtt. A Kúria e körben általa irányadónak tekintett gyakorlatát idézve és a szerint eljárva a perben rendelkezésre álló bizonyítékok összevetése és mérlegelése – így különösen közokiratba foglalt kölcsönszerződésben tett felperesi nyilatkozatok és a felperes tényállításai hiánya – alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperesnek a kölcsönszerződés megkötése előtt lehetősége volt arra, hogy a szerződési rendelkezéseket, Üzletszabályzatot, illetve a többi szerződési okiratot alaposan megismerje, erre kellő idő állt rendelkezésére, mivel maga is úgy nyilatkozott, hogy ezeket a feltételeket megismerte és megértette és gondosan mérlegelve, felelős döntést hozott a hitelfelvétel során. A szerződés ezen okból kifolyólag, és más okból sem tekinthető érvénytelennek. Az erre irányuló felperesi kereset megalapozatlan.

[11] Az elsőfokú bíróság külön kitért a felperes hivatkozására tekintettel a Kúria Gfv.30.296/2023/6. számú határozata jogi érvelésére, kiemelve, hogy nem kívánt attól eltérni, egyúttal hangsúlyozta, a hivatkozott határozat tényállása lényegesen eltér jelen eljárás tényállásától, mivel jelen eljárásban bizonyítékként kizárólag a felperesnek a szerződésben megtett nyilatkozatai álltak rendelkezésre a peres felek további bizonyítási indítványt nem terjesztettek elő, szemben a Kúria előtti eljárással, ahol elsőfokon több tanú meghallgatására is sor került. Jelen eljárásban azonban a felperes az I-II. rendű alperesek által a bizonyítás körében hivatkozott, szerződésben megtett felperesi nyilatkozatok és a felperesi előadás közötti ellentmondást a perfelvételi tárgyaláson megtett felhívása ellenére sem oldotta fel. A felperes további többlettényállási elemet nem adott elő, valamint azt alátámasztó bizonyítási indítványt sem terjesztett elő.

[12] Figyelemmel arra, a perbeli szerződés érvényes, így a szerződés érvénytelenségére alapítottan előterjesztett felmondás jogszerűtlenségének megállapítása iránti keresetet szintén elutasította.

[13] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet annak helyes indokaira utalva a Pp. 383.§ (2) bekezdés alapján helybenhagyta.

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra figyelemmel rögzítette, a felperes nem kizárólag az árfolyamkockázati tájékoztató, hanem az összes szerződési rendelkezés semmisségéből vezette le a szerződés teljes érvénytelenségét. Kiemelte ennek kapcsán, hogy mind a régi Ptk. 209. § (1) bekezdése, mind az Irányelv 3. cikke kizárólag a fogyasztókkal kötött szerződésekben szereplő, egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételek tisztességtelenségének vizsgálatára vonatkozó szabályokat tartalmazza és rámutatott arra, a deviza alapú kölcsönszerződések – amilyen a perbeli is – nem tekinthetők teljes egészében egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltételek rendszerének, ugyanis ezen szerződéseknek szükségszerűen részét képezik egyedileg megtárgyalt szerződési feltételek is, ezért a teljes szerződés érvénytelensége a felperes által hivatkozott joggalapon nem állapítható meg.

[15] Az Irányelv Melléklete 1.i) pontjához kapcsolódó fellebbezési érvelés körében a másodfokú bíróság kifejtette, az Irányelv 3. cikkének nyelvtani és rendszertani értelmezése eredményeként valamely egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel tisztességtelensége akkor állapítható meg, ha az a felek jogaiban és kötelezettségeiben jelentős egyenlőtlenséget idéz elő, továbbá a Melléklet 1.i) pontja alapján a tisztességtelenség olyan feltétel vonatkozásában állapítható meg, amely a fogyasztó számára visszavonhatatlan kötelezést tartalmaz és annak alapos megismerésére a fogyasztónak nem volt tényleges lehetősége a szerződés megkötése előtt. A másodfokú bíróság ennek kapcsán kitért a Kúria Gfv.30.237/2021/6-II. és Pfv.20.471/2024/5. számú határozataira, utóbbi kapcsán kiemelte, a Kúria e döntésében azt vezette le, hogy a kellő idő alatt az a körülmények által indokolt reális időszükséglet értendő, amely a tájékozott döntéshozatalhoz szükséges, amelynek mértékét a szerződés megkötésének időpontjában irányadó jogszabályi előírás hiányában nem lehet általános jelleggel, konkrét időtartamban meghatározni. A kifejtettek szerint a felperes keresetével érintett azon kérdésnek a megítélése körében, hogy a szerződés, az ahhoz kapcsolódó Üzletszabályzat és ÁSZF rá vonatkozó kötelezést tartalmazó rendelkezéseinek a megismerésére megfelelő idő állt-e a felperes rendelkezésére a szerződés megkötése előtt, a felek által megtett tény- és jogállítások, valamint a rendelkezésre álló bizonyítékok tükrében lehet állást foglalni.

[16] Rámutatott, hogy a felperes ezzel szemben csupán általánosságban hivatkozott a megismerhetőség hiánya miatt a teljes szerződés tisztességtelenségére, és ezen jogi álláspontjából adódóan nem tett konkrét tényállítást konkrét szerződési feltételekre, amelyek ismeretében a szerződést nem kötötte volna meg, és amelyek megismerésének hiánya a szerződés tisztességtelenségét eredményezi. Az elsőfokú bíróság anyagi pervezetés körében

nyilatkozattételre hívta fel a felperest a körben, hogy mire alapítja azon tényállítását, hogy nem állt kellő idő rendelkezésére a szerződéses rendelkezések megismerésére, tekintettel a közjegyzői okiratba foglalt kölcsönszerződésben tett nyilatkozatára. A felperes az elsőfokú bíróság ezen felhívására sem tett konkrét tényállítást, csak jogi képviselője útján nyilatkozott úgy a tárgyaláson, hogy: „Úgy tudom, hogy a felperes közvetlenül a szerződéskötést megelőzően kapta meg a dokumentációt.”. Konkrét felperesi tényállítások hiányában a szerződéses rendelkezések áttanulmányozására biztosított idő tekintetében a fent kifejtettek szerinti egyedi mérlegelésre nem volt lehetőség. Hangsúlyozta, erre tekintettel fejtette ki azt az elsőfokú bíróság, hogy a Kúria felperes által hivatkozott Gfv.II.30.296/2023/6. számú határozata lényegesen eltérő tényállításon alapult, a felperes ugyanis jelen ügyben többlettényállási elemet nem adott elő.

A felülvizsgálati kérelem

[17] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben – tartalma alapján – elsődlegesen a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[18] Megsértett jogszabályhelyként Pp. 279.§ (1) bekezdését, a 346. § (4) és (5) bekezdését, az Irányelv 1. számú melléklete i) pontját, a régi Ptk. 200. § (3) bekezdését, 209. § (1) bekezdését, 209/A. § (2) bekezdését és 525. § (1) bekezdését jelölte meg. Arra hivatkozott továbbá, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.30.296/2023/6. számú határozatának [55] bekezdésében, a Gfv.30.208/2021/5. számú ítéletben, Gfv.30.289/2023/6. számú határozatban, a Gfv.30.440/2019/11. számú ítélet [15] pontjában foglaltaktól, valamint EUB C-776/19-782/19. számú ítéletének 94-103. pontjában foglaltaktól.

[19] Előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezése iránti kérelmet is előterjesztett abban a kérdésben, hogy „ha a deviza alapú kölcsönszerződés aránytalan árfolyamkockázatot tartalmaz és e miatt egy átlag fogyasztó egy ilyen szerződést soha nem kötné meg, akkor erről a 93/13/EGK irányelv 4. cikk (2) bekezdése alapján kellett volna-e tájékoztatnia a bankoknak a fogyasztót a szerződés megkötése előtt?”

A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem

[20] A felperes külön beadványban felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztett, amelyben a megsértett jogszabályi rendelkezéseket a felülvizsgálati kérelemmel egyezően jelölte meg. A Pp. 408. § (2) bekezdése alapján kizárt felülvizsgálat engedélyezését a Pp. 409 § (3) bekezdés alapján a Kúria Gfv.30.296/2023/6. számú határozatának [55] bekezdésében, a Gfv.30.208/2021/5. számú ítéletben, Gfv.30.289/2023/6. számú határozatban, a Gfv.30.440/2019/11. számú ítélet [15] pontjában foglaltaktól, valamint EUB C-776/19-782/19. számú ítéletének 94-103. pontjában foglaltaktól való eltérésre alapította, hangsúlyozva, hogy a kereseti kérelmem alapján megállapítható, hogy a szerződési

rendelkezések és az ÁSZF, illetve az üzletszabályzat és nem az árfolyamkockázati tájékoztató tisztességtelenségének a megállapítását kérte.

[21] A Kúria Gfv.30.296/2023/6. számú határozatának [55] bekezdésében foglaltaktól való eltérést abban látta, hogy e döntés is egyértelműen megállapította, hogy az ÁSZF és az Üzletszabályzat, illetve a szerződés összes rendelkezésének a tisztességtelenségét és a semmisségét meg lehet állapítani az Irányelv melléklete 1.i) pontja és a régi Ptk. 209.§ (1) bekezdése és a 209/A.§ (2) bekezdése alapján. Az eljáró bíróságok tévesen értelmezték az Irányelv melléklet 1.i) pontját és a Kúria Gfv.30.296/2023/6. számú határozatában foglalt jogelvekkel ellentétesen állapították meg azt, hogy egy több tízoldalas jogi szöveget alaposan meg lehet ismerni a szerződés aláírásakor erre biztosított egy óra alatt. Hangsúlyozta e vonatkozásban, hogy az első és másodfokú bíróság által hivatkozott VIII.10. és VIII.13. pontjában foglalt nyilatkozatok is előre az I. rendű alperes által megfogalmazott nyilatkozatok, amelyek alapos megismerésére nem volt lehetőség.

[22] Utalt továbbá arra, hogy a rész-közbenső ítéletben is megfogalmazásra került a fogyasztónál figyelembe veendő bizalmi elv, ami alapján nem várható el tőle, hogy feltételezze a bank rosszhiszeműségét [pl. 9/2006.(XI.7.) PSZÁF ajánlás III/1-2. pontjában foglaltak figyelmen kívül hagyása] és ezért nem róható a terhére a régi Ptk. 4. § (4) bekezdése alapján az, ha nem kér előzetesen szerződés tervezetet.

[23] A Kúria Gfv.30.289/2023/6. számú ítélete vonatkozásában az eltérést abban látta, hogy ez ítélet szerint az alperest terheli annak bizonyítása, hogy az árfolyamkockázat és ezen belül az aránytalan tőke kockázat viselésére vonatkozó szerződési feltételek alapos megismerésére lehetősége volt az adósnak, illetve az, hogy az árfolyamkockázat és kiemelten az aránytalan tőke kockázat tekintetében megfelelő tájékoztatást adott.

[24] A Kúria Gfv.30.208/2021/5. számú ítélete tekintetében az eltérést abban jelölte meg, hogy e határozat alapján az átláthatóság hiánya önmagában megalapozza a feltétel tisztességtelenségét. Emiatt az aránytalan tőkekockázat és árfolyamkockázat viselését a felperesre telepítő szerződési feltétel tisztességtelen és mivel ez főszolgáltatásnak minősül, ezért a teljes szerződés semmis a régi Ptk. 239. § (2) bekezdése, 209. § (1) bekezdése és a 209/A. § (2) bekezdése alapján.

[25] A Kúria Gfv.30.440/2019/11. számú ítéletének [15] bekezdésében foglaltaktól való eltérést azon az alapon állította, hogy aszerint érvénytelen szerződést felmondani nem lehet, amelytől a másodfokú bíróság eltért.

[26] Álláspontja szerint azért is kell engedélyezni a felülvizsgálatot, mert az első- és a másodfokú bíróság az EUB C-776/19-782/19. számú ítéletének 94-103. pontjában foglaltaktól eltérően vizsgálta az árfolyamkockázati tájékoztatás átláthatóságát és tisztességtelenségét. Kifejtette, az EUB C-51/17. számú ítélet rendelkező rész 5. pontja, mint „közrendi szabály” alapján a Kúriának a kölcsönszerződés érvénytelenségét hivatalból kell figyelembe venni, még akkor is, ha úgy ítéli meg, hogy ezen indokokat nem vizsgálta az első- és másodfokú bíróság, holott erre a felperes már korábban is hivatkozott. „Nonszensz”-nek nevezte, hogy a bíróságok hozhatnak olyan ítéleteket, amelyek ellentétesek Irányelvvel és az EUB ítéletekkel, de ezen a címen nem támadhatók felülvizsgálati kérelemmel.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem nem megalapozott.

[28] A Kúria elsődlegesen arra mutat rá, hogy a felülvizsgálat, mint rendkívüli jogorvoslat engedélyezése, a polgári peres eljárás Kúria előtti, elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló szakasza [Pfv.20.764/2020/3. (BH2020. 366.)]. A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem szabályozása önálló: kötelező tartalmi elemeik [Pp. 410.§ (2) bekezdése, Pp. 413.§], a tartalmi hiányokhoz fűződő jogkövetkezmények [Pp. 410. § (4) bekezdése, 415. §], valamint a kérelmek célja, tartalma is eltérőek. Az engedélyezés iránti kérelemben a félnek a felülvizsgálat engedélyezési ok fennállását kell alátámasztania, míg a felülvizsgálati kérelemben igazolnia kell a jogerős ítélet jogszabálysértő jellegét. Ebből fakadóan az eltérő célt szolgáló és önállóan szabályozott felülvizsgálati kérelem tartalma nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként, mint ahogy az utóbbi sem alkalmas a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányainak pótlására (Kúria Gfv.30.116/2023/2., Pfv.20.165/2024/2.). A Kúria a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti. Az engedélyezést kérő félnek arra vonatkozó érveket kell előadnia, hogy az általa megjelölt ok miként alapozza meg a felülvizsgálat engedélyezését, a Kúria pedig a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárásban a hivatkozott engedélyezési ok és az ahhoz kapcsolódó indokolás megalapozottságáról dönt.

[29] A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni azt az ítéletet, amellyel szemben a fél a felülvizsgálat engedélyezését kéri [Pp. 410. § (2) bekezdés *a*) pont], és az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével [Pp. 410. § (2) bekezdés *b*) pont]. A felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem tartalma ezt meghaladóan attól függ, hogy a fél a felülvizsgálat engedélyezését mely engedélyezési okra alapítja [Pp. 410. § (2) bekezdés *c*) pont *ca*)-*cd*) alpontok].

[30] A felperes a kérelmét kizárólag a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapította, amely alapján a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a felülvizsgálati kérelemmel támadott ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben, azaz a jogerős ítélet a Kúria által meghozott, a Bírósági Határozatok Gyűjteményében (a továbbiakban: BHGY) 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul (Kúria Gfv.30.454/2022/2., Pfv.20.782/2022/3.). A kérelmezőnek ezen engedélyezési ok esetén meg kell jelölnie a Kúria közzétett határozatát és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér [Pp. 410. § (2) bekezdés *cd*) alpont]. A megjelölt konkrét határozatrész csak akkor alkalmas az engedélyezés körében érdemi vizsgálat lefolytatására, ha annak tartalma jogkérdésként értelmezhető (Kúria Gfv.30.045/2023/2., Pfv.20.400/2024/4.).

[31] A fenti követelményeknek nem felelt meg a Gfv.30.208/2021/5. számú és a Gfv.30.289/2023/6. számú határozat. Előbbi egy felszámolási ügyben hozott másodfokú határozat, tehát nem minősül a Kúria közzétett határozatának, mivel azt meghozatalakor a BHGY-ben még nem kellett közzétenni, de tárgyánál fogva sem érinti semmiben a jelen ügyben felvetett, felperes által hivatkozott jogkérdéseket. Utóbbi határozat pedig egy felszámoló elleni kártérítési ügyben hozott határozat, amelyben az adott ügyben releváns jogkérdések ugyancsak nem merültek fel. Megjegyzi a Kúria, hogy e határozatok esetében a felperes nem jelölte meg azt a részt sem, amelytől a felülvizsgálattal támadott ítéleti rendelkezés jogkérdésben eltér, amely még a vizsgált jogkérdések azonossága esetén is kizárta volna az eltérés érdemi vizsgálhatóságát.

[32] A Kúria rámutat arra is, hogy a már hivatkozottak szerint a kérelemhez kötöttség perjogi szabályából [Pp. 2. § (2) bekezdés] következően a felülvizsgálatot kizárólag a fél által megjelölt okból, illetve okokból engedélyezheti. Mindez az adott engedélyezési ok esetében

azt is jelenti, hogy a jogkérdésben való eltérést a Kúria csak a fél által megjelölt kúriai határozatok vonatkozásában vizsgálhatja. Nincs tehát módja arra, hogy felderítse, a felperes ténylegesen mely határozatokra gondolhatott, még abban az esetben sem, ha a fél a határozat számát nyilvánvalóan elírhatta, hiszen abban az adott jogkérdés az ügy tárgyánál fogva nem merülhetett fel.

[33] Egységes a Kúria gyakorlata abban, hogy a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján önmagában az EUB által hozott határozatra nem alapítható a felülvizsgálat engedélyezése még abban az esetben sem, ha annak elvi tartalmát a Kúria által közzétett határozat idézi (Kúria Pfv.20.044/2021/2., Pfv.20.263/2021/2., Pfv.20.735/2021/2.), így a felperesnek a megjelölt EUB határozatokra hivatkozása sem lehetett alapos.

[34] A Kúria Gfv.30.440/2019/11. számú határozata alapját képező perben az alperesi fogyasztó érvénytelenségi kifogást terjesztett elő a szerződés teljesítésére alapított keresettel szemben, valamint a felmondás jogszerűtlenségét is állította arra hivatkozva, hogy a felmondáskor túlfizetésben volt. A közzétett ítéletében a Kúria a keresetnek helyt adó – azaz a szerződés érvényességét és a felmondás jogszerűségét megállapító – jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte és az alperes érvénytelenségi kifogása alapossága miatt a keresetet elutasító elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A kúriai határozat [15] bekezdésében a szerződés érvénytelenségére tekintettel mondta ki a Kúria, hogy nem volt érdemben vizsgálandó, hogy a szerződés felmondására jogszerűen került-e sor, mert érvénytelen szerződés nem mondható fel.

[35] Jelen perben a felperes a felmondás jogszerűtlenségét nem azért kérte megállapítani, mert a felmondás pillanatában nem állt fenn tartozása, hanem azt kizárólag azon az alapon állította, hogy a szerződés érvénytelen, így a szerződés nem mondható fel. Az eljáró bíróságok azonban – ellentétben a hivatkozott határozatban foglaltakkal – a szerződés érvénytelenségét nem állapították meg, érvénytelen szerződésre, illetve annak felmondhatóságára vonatkozó megállapítást nem tettek. A szerződés érvényessége és a felperes felmondás kapcsán előterjesztett keresetének jogalapja miatt fel sem merülhet a Kúria Gfv.30.440/2019/11. számú közzétett határozata szerinti jogkérdés és az annak tárgyában kifejtett jogértelmezéstől való eltérés.

[36] A Gfv.30.296/2023/6. számú határozata indokolásának [55] bekezdése, de az egyéb indokai sem tartalmazzak jogértelmezést a fél tényállításának hiánya esetén követendő eljárásról, a szerződéses nyilatkozata értékeléséről, és nem tartalmazzak jogértelmezést a felek bizonyítási érdeke vonatkozásában és abban a körben sem, hogy az ÁSZF és az Üzletszabályzat, illetve a szerződés összes rendelkezésének semmisségét meg lehet állapítani az Irányelv melléklete 1.i) pontja és a régi Ptk. 209.§ (1) bekezdése és a 209/A.§ (2) bekezdése alapján. A határozat [55] bekezdése ugyanis a [48] bekezdésében kifejtettek alkalmazásával az adott egyedi ügyben rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése alapján levont ténybeli következtetést rögzít (a felsorolt dokumentumok áttanulmányozására alapján nem állt kellő idő a felperesek, mint fogyasztók rendelkezésére), illetve azt, hogy az adott ügyletkötés során a fogyasztók a hitelközvetítő eljárása miatt joggal feltételezték: nem kell a szerződéstervezeteket előzetesen elvinniük, és feltételeiket egyesével áttanulmányozniuk. Mindez már eleve kizárta az összevethetőségét a jogerős ítélettel a felperes által megjelölt jogkérdések vonatkozásában.

[37] A kúriai határozat jogértelmezést nem tartalmazó részére hivatkozva a felperes lényegében az eljáró bíróságok mérlegelési tevékenységét támadta. A Kúria azonban már számos határozatában kifejtette, hogy a bíróság mérlegelési körébe tartozó tényállás vizsgálata, a bizonyítás adatainak újabb egybevetése és értékelése, azaz annak eldöntése, hogy az eljáró bíróság a mérlegelés körébe vont adatok és bizonyítékok megállapítása és azok egybevetése során nem jutott-e nyilvánvalóan helytelen és okszerűtlen következtetésre,

helytállóan mellőzött-e bizonyítékokat, illetve a felajánlott bizonyítás lefolytatását, már a felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási szakasz kereteit meghaladó, azokon túlmutató, a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatát jelentő kérdés (Kúria Gfv.30.536/2022/2., Pfv.20.069/2025/2.).

[38] Az adott ügy és jelen ügy tényállása eltért abban, hogy jelen ügyben hitelközvetítő eljárására a jogerős ítélet szerinti tényállás alapján nem került sor, így az [55] bekezdésben a hitelközvetítő eljárására tett egyéb megállapítás, abból levont következtetése a jogerős ítélet szempontjából irreleváns. Jelen ügyben – szemben a hivatkozott határozattal – nem került bizonyításra és így a tényállásban megállapításra az, hogy mennyi idő állt a felperes rendelkezésére a hivatkozott dokumentumok áttanulmányozására, így a „kellő idő” eljáró bíróságok általi esetleges eltérő megítélése szempontjából a két határozat jogegységi szempontú összevetésére akkor sem lett volna mód, amennyiben a felperes a közzétett határozat e jogkérdést értelmező részét jelöli meg.

[39] A fentiekre tekintettel a felülvizsgálat a Pp. 409. § (3) bekezdése alapján nem volt engedélyezhető, a Kúria a jogerős ítélet felülvizsgálatát a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta, így előzetes döntéshozatali eljárás kezdeményezésére sincs mód.

[40] A felperes személyes költségmentességére figyelemmel a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem le nem rótt illetékét (137.529 forint) az állam viseli az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (2a) bekezdés a) pontja, 56. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján.

[41] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés d) pontja zárja ki.

A határozat elvi tartalma

A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a felülvizsgálat csak abban az esetben engedélyezhető, ha a jogerős ítélet a Kúria által meghozott és Bírósági Határozatok Gyűjteményében 2012. január 1-je után közzétett eseti határozatban kifejtettektől eltérő jogértelmezésen alapul.

Záró rész

Budapest, 2026. január 28.

Dr. Puskás Péter s.k. a tanács elnöke, dr. Csesznok Judit Anna s.k. előadó bíró, dr., Suba Ildikó s.k. bíró, dr. Tanczos Rita s.k. bíró, dr. Varga Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Sz.Sz.

bírósági ügyintéző